Comentarii, rezultate, clasamente, anticipații

După turneul de la Cluj

ECHIPA SPERANȚELOR — O ADEVĂRATĂ REVELAȚIE

O scurtă privire retrospectivă asupra recent încheiatului turneu internațional de handbal feminin de la Cluj ne oferă posibilitatea unor interesante concluzii cu 12 luni înaintea viitorului campionat mondial, ce va fi organizat de federația de specialitate din Uniunea Sovietică.

Dintre toate formațiile participante la această a 8-a ediție a „Cupei orașelor", cea mai redutabilă ni s-a părut reprezentativa U.R.S.S., în ciuda faptului că antrenorul **Lazar Gurevici** nu a putut beneficia și de aportul unor jucătoare consacrate de la Jalgiris Kaunas, angrenată în jocurile din cadrul „C.C.E.". Selecționata sovietică, alcătuită din veritabile atlete cu o multilaterală pregătire, a demonstrat cu prisosință o serie de calități ce o impun de pe acum ca principală favorită a C.M. Apărarea echipei, solidă (dar depășind uneori limitele permise de regulament), se adaptează cu ușurință la diferitele situații de preîntîmpinare a ofensivei adverse, iar în acțiunile de atac, binecunoscuta **Valentina Jivih** (al cărei șut e necruțător) este acum mult mai des ajutată de coechipierele sale, atît în jocul de la semicerc, cît și în cel de la 9 metri. Ritmul de joc al echipei — indiferent de situația de pe tabela de marcaj — este tot timpul ridicat, iar contraatacurile supranumerice deosebit de eficace.

Multe aprecieri pozitive se cuvin și „7"-lui iugoslav, alinlat de **Vilim Ticici.** Echipa sa strălucește prin avansate cunoștințe tehnico-tactice, datorită cărora poate incomoda (și nu numai atît) orice formație pe care o întîlnește. Maturitatea și bogata experiență a unor jucătoare consacrate cum sînt **Istvanovici, Rebernjak, Iasici, Tomasek, Ninkovici** sau **Samardzia** constituie un atu în plus pentru team-ul iugoslav. Dar această formație este extrem de inegală de la un joc la altul, și chiar de la o repriză la alta; atunci cînd te aștepți mai puțin, ea are inexplicabile căderi, care au împiedicat-o mai întotdeauna să realizeze marea performanță, de care adesea s-a aflat foarte aproape (vezi și cazul meciului cu U.R.S.S. de la Cluj, cînd la scorul de 8—5, și aflate în superioritate numerică, timp de 5 minute, handbalistele iugoslave nu au marcat nimic, primind în schimb două goluri !).

Cît privește pe actualele campioane mondiale, în totală schimbare la față, acestea nu mai dețin argumente solide pentru emiterea unor justificate pretenții la supremație. Lotul maghiar este destul de pestriț și — în afara unei deosebite dîrzenii în jocul defensiv — el nu ne-a arătat deocamdată nimic deosebit.

Marea revelație a competiției a fost însă, fără doar și poate, echipa speranțelor noastre, pregătită de doi inimoși antrenori, **P. Simion** și **I. Schuster.** Dacă am aminti numai faptul că această echipă, alcătuită din jucătoare de 17—18 ani (majoritatea prezente la primul turneu internațional) a jucat de la egal la egal cu selecționatele Uniunii Sovietice și Budapestei (de fapt reprezentativa maghiară), scăpînd de fiecare dată victoria printre degete, va trebui să apreciem în mod deosebit evoluția tinerelor handbaliste. **Arghir, Șimo, Micloș, Neghină, Țopîrlan, Domșa, Metzenrath, Hrivniac sau Munteanu** (probabil că unele din aceste nume le aflați pentru prima oară) au ținut piept unor jucătoare cu vechi state de serviciu în arena internațională, și pe alocuri le-au și depășit.

Existența acestei formații confirmă, o dată în plus, buna orientare a federației de specialitate în ceea ce privește promovarea tineretului. Avem o echipă necoaptă, firește (unele dintre jucătoare nici nu activează încă în divizia națională), fără pretenția de a fi acumulat prea mult în domeniul tehnicii și tacticii, dar cu două mari calități: o excepțională dîrzenie și putere de luptă și o totală dăruire în joc. Ni le confirmă și faptul că în cele două partide mai sus-amintite, speranțele noastre nu s-au descurajat în nici unul din momentele cînd erau conduse la 2—3 goluri diferență, revenind de fiecare dată în mod spectaculos. Ele au fost chiar la un pas de obținerea a două senzaționale victorii, iar dacă eforturile lor nu au fost încununate decît cu un parțial succes (draw-ul cu formația sovietică), de vină este numai... tinerețea. Elanul și dîrzenia sînt, desigur, argumente puternice, dar cu ele singure greu poți izbîndi...

Ad. VASILIU

Astă-seară, în sala Floreasca,

Rapid — Brandval Idrottslag (Norvegia), în „C. C. E."

Echipa feminină de handbal **Rapid București,** campioana României, debutează astă-seară (ora 19), în sala Floreasca, în actuala ediție a „C.C.E." Formația rapidistă este la a patra participare în această competiție.

Feroviarele și-au început din vreme pregătirile și așteaptă, optimiste, primul fluier al arbitrului **T. Todorov** (Bulgaria). Antrenorul **Pompiliu Simion,** — cîndva un virtuoz al handbalului — este convins că elevele sale nu vor rata calificarea în turul următor al întrecerii, și speră că evoluția rapidistelor va fi bine apreciată de spectatori. În sprijinul afirmației sale vine și faptul că handbalistele de la Rapid, selecționate în lotul republican, au practicat, în turneul de la Cluj, un joc de valoare, apreciat de specialiști. Iată jucătoarele ce vor fi trecute pe foaia de arbitraj de antrenorul rapidist: **Maria Buzaș** și **Ana Dobrescu** (portari), **Ana Stark, Felicia Bitlan, Elena Băicoianu, Elena Hedeșiu, Cornelia Cula, Elena Gheorghe, Vilhelmina Petrache, Nela Vasilescu** și **Maria Ghiță** (jucătoare de cîmp).

Adversara Rapidului, **Brandval Idrottslag,** campioana Norvegiei, a sosit vineri, la miezul nopții, în București.

APROPO DE CANADA!

La ora cînd apar aceste rînduri, reprezentanții hocheiului nostru se află în orașul St. John's — port la Atlantic, pe insula Terra Nova — unde au susținut aseară întîlnirea de debut în cadrul unui lung turneu pe care-l întreprind în Canada, la invitația federației de specialitate din patria sportului cu pucul și crosa. Evenimentul — căci este într-adevăr vorba despre așa ceva — merită, cred, o atenție specială.

Avem în România vreo sută cincizeci de jucători de hochei „en titre", și un singur patinoar artificial. Competițiile interne se reduc de obicei la lupta între două-trei formații de club, luptă evident inegală, cum s-a putut observa chiar în actuala ediție. Cu toate acestea, iată un deceniu de cînd „tricolorii" noștri contează printre primele zece reprezentative de pe glob — și trebuie să amintim că numai accidentalul ne-a privat de o prestigioasă candidatură la grupa superioară a campionatelor mondiale și olimpice, care vor avea loc în februarie, la Grenoble. Situația intrigă, pe drept cuvînt, pentru că, păstrînd proporțiile și judecînd prin prisma unui raport de echitate — s-ar cuveni, de pildă, ca fotbaliștii români să pericliteze, în ierarhia mondială, pozițiile unor somități ca Spania sau Uruguay! Cît despre semnificația turneului cu pricina — vreau să subliniez că gestul canadienilor nu reprezintă nicidecum un act de complezență — ci, dimpotrivă, un autentic certificat de valoare acordat hocheiului autohton, ca urmare a succeselor sale pe arena internațională. Chiar în acest sezon, băieții antrenați de Mișu Flamaropol și Ion Tiron și-au înscris în palmares victorii clare asupra Italiei și Elveției, urmate de remarcabilul draw cu selecționata R. D. Germane, aceeași selecționată care, două săptămîni mai tîrziu, avea să țină în șah, la Berlin, însăși echipa Canadei!

Cum se explică oare vivacitatea surprinzătoare de care dăm dovadă, într-o disciplină atît de pretențioasă? Care este secretul acestor performanțe, mai mult decît onorabile, realizate în condiții asupra cărora nu voi insista — deși, cine știe, ar fi cazul? După mine, cheia „misterului" constă în entuziasmul fără limite, în dăruirea totală a celor cîțiva împătimiți de fotbalul pe gheață, oameni care, de ani de zile, își consacră toate forțele (citiți, mai exact — tot sufletul) menținerii hocheiului nostru în imediata vecinătate a „celor opt mari" — năzuind totodată, și nu fără temei, la o apropiată evoluție oficială în cea mai selectă companie...

Itinerarul canadian poate constitui — le-o doresc din inimă, căci o merită cu prisosință — un preludiu binevenit!

Dan DEȘLIU

MULTE JUNIOARE — LA NIVELUL MAESTRELOR

Prezentă la finalele de gimnastică ale junioarelor 29.11.1967, în postură de arbitră, cu nostalgia caracteristică celor care din sportivi devin „foști", am urmărit concursul, aproape în egală măsură, ca arbitră și... concurentă. Privind întrecerea din aceste două unghiuri am văzut lucruri interesante. De pildă, numărul mare de formații participante îmi întărește convingerea că gimnastica începe să fie din ce în ce mai îndrăgită, încă de la vîrsta primelor clase ale școlilor generale, în tot mai multe orașe ale țării. Echipa Hunedoarei vine să confirme că și localitățile fără tradiție au de spus un cuvînt în gimnastică, și chiar dacă componentele selecționatei acestei regiuni, foarte tinere, cu mari ambiții și reale aptitudini, nu au obținut un loc fruntaș în clasament, antrenorul Caroly Bela merită sincere felicitări pentru munca sa.

Dar, aș dori ca rîndurile mele să se refere la două probleme de importanță majoră în gimnastică: 1) aspectul morfologic al sportivelor; 2) conținutul exercițiilor liber alese.

Desigur, numărul mare de copii care își îndreaptă pașii spre sălile de gimnastică oferă antrenorilor noștri posibilitatea să desfășoare o susținută muncă de selecție. O echipă alcătuită din sportive armonios dezvoltate, cu segmente bine proporționate, cu plasticitate în mișcare, cu suplețe, eleganță și sensibilitate — iată echipa care poate aspira astăzi la cele mai mari succese. Multe din fetele care au concurat la Timișoara vin să ne demonstreze că specialiștii noștri acordă în ultimul timp importanța cuvenită aspectului fizic al elevelor lor. Selecționata de junioare mici a regiunii Bacău, clasată pe locul I, răsplătește din plin pasiunea, priceperea și munca antrenorilor care au pregătit-o, pe bună dreptate ca fiind considerată ca o formație-etalon, sub toate aspectele. Urmărind-o pe Felicia Dornea aveam impresia că revăd suplețea Larisei Latinina, iar blonda Anca Grigoraș îmi amintea de sensibilitatea în mișcări a Polinei Astahova. Dar, din păcate, am văzut și gimnaste fără nici o perspectivă, menținute în secții numai pentru motivul că într-un concurs este nevoie de un om care să aducă sigur o notă de 8.50. Cu asemenea „soluții" gimnastica noastră nu va putea progresa!

Fără a exagera cîtuși de puțin, pot spune că în ceea ce privește conținutul exercițiilor liber alese am văzut în concursul de la Timișoara junioare care au prezentat elemente și exerciții la nivelul categoriei noastre. Abundența elementelor foarte grele la bîrnă, originalitatea unor combinații în exercițiile prezentate de gimnastele din Bacău au făcut să răsune aplauze furtunoase și să încolțească în noi speranța că peste cîțiva ani... va fi bine. Elemente de înaltă dificultate, ca răsturnarea înainte pe un picior, răsturnarea înapoi, roata din săritură și chiar saltul întins lateral de pe un picior, executate pînă nu de mult numai la sol, au început să fie prezente și în exercițiile de la bîrnă. Ileana Coman (10 ani) poate fi mîndră că este prima gimnastă din România (poate chiar din lume) care a prezentat în concurs un element foarte dificil, Danilova laterală. Felicia Dornea a executat la sol un salt întins în sfoară, element pe care nu l-am văzut nici la Jocurile Olimpice. Micuța Ileana Coman, puțin mai înaltă decît calul de sărit, dacă socotim și cele două funde mari din vîrful capului, nu s-a intimidat de înălțimea obstacolului peste care trebuia să sară. Dimpotrivă, și-a așezat trambulina la doi metri de cal și a sărit așa cum scrie la carte, obținînd cea mai mare notă din concurs: 9.70.

Exercițiile liber alese au ridicat însă și altfel de probleme. După cum se știe, acestea trebuie să cuprindă un număr de elemente obligatorii, din diferite familii de mișcări, precum și alte elemente, la alegere. Din păcate, nu toată lumea a înțeles că cerințele obligatorii sînt... obligatorii și că înlocuirea unui element cu altul se penalizează.

La sol, de pildă (mai ales la categoria senioare și maestre), au lipsit torentele acrobatice, iar elementul artistic era cam același în toate sportivele — pirueta. Tehnica defectuoasă a salturilor a făcut ca de multe ori penalizarea greșelilor să depășească valoarea elementului. Prea puțină originalitate la sol, unde exercițiile urmează cu sfîntenie clasicele linii drepte și diagonalele, la modă acum 15 ani.

Bîrna, numită și „purgatoriul" gimnasticii, nu s-a dezmințit: au fost multe căzături, ezitări, s-au vărsat multe lacrimi. La acest aparat Irina Săracuț a cedat intîietatea unei bănățence, Alina Goreac care, deși a avut și ea o ezitare, a făcut la sfîrșitul exercițiului o coborîre formidabilă. Bravo! Curios, la acest aparat cele mai grele exerciții au fost executate de mezinele concursului: Sinziana Paraschiv, Georgeta Dosiceanu, Anca Grigoraș, Elisabeta Turcu, Maria Stoica, Petruța Păcurcă, Ileana Coman, Felicia Dornea. Dar, pe cît de frumoase și de grele au fost elementele prezentate de gimnastele mai sus-amintite, pe atît de sărace au fost exercițiile altor gimnaste, care s-au oprit la minimumul cerințelor. Ca și la sol, ritmul de execuție la acest aparat este însă prea lent, săriturile artistice sînt prea joase, se evită foarte mult. Chiar și la cele mai bune gimnaste partea artistică a fost sub nivelul celei acrobatice.

La paralele n-am prea văzut noutăți, majoritatea exercițiilor fiind alcătuite din elemente binecunoscute încă de acum cîțiva ani. M-a bucurat în schimb progresul înregistrat în execuția tehnică a diferitelor elemente de bază: roțile în sprijin, trecerea din sprijin în răsturnat cu brațele întinse etc. De asemenea și la sărituri a trebuit să ne mulțumim cu puțin. Răsturnările prin stînd pe mîini au fost uneori atît de defectuos executate încît gimnastele răsuflau ușurate la încheierea execuției bucuroase probabil că au scăpat... tefere.

Și o observație finală. Am văzut la Timișoara tendința unor antrenori de a prezenta în concurs gimnaste cu minimumul de elemente cerute de programa de clasificare, iar la categoria I senioare și maestre chiar cu mai puțin. Ca urmare, multe exerciții au fost penalizate cu puncte întregi. În aceste situații, unii antrenori, cu un foarte ascuțit simț critic atunci cînd urmăreau gimnastele din alte echipe, deveneau foarte îngăduitori cu greșelile gimnastelor din echipele pregătite de ei.

Aș dori ca observațiile făcute în rîndurile de mai sus să fie luate ca un aport colegial, pe care vreau să-l ofer tuturor celor care depun o muncă susținută pentru ca gimnastica noastră să înregistreze revirimentul pe care-l dorim cu toții.

Elena LEUȘTEAN
maestră emerită a sportului

Fetița „cu fundițe", Alina Goreac, evoluînd la sol

„CUPA OLIMPIA" A REVENIT ORGANIZATORILOR

Joi seara, în sala Casei de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu, a avut loc reuniunea finală a **„Cupei Olimpia"** la box.

Desfășurate în mai multe etape, întrecerile ar fi trebuit să reunească în ultima gală pugiliștii cei mai bine pregătiți. Dar, finaliștii nu au confirmat decît în parte așteptările. Dintre cei 20 de boxeri, doar **I. Crăciun** (Olimpia), **Gh. Florescu** (Viitorul), **D. Precup** și **I. Brihac** (Dinamo) au arătat că posedă ceva afinități cu scrima pugilistică. De la ceilalți, antrenorii respectivi trebuie să ceară încă multă muncă și... butoaie de sudoare pentru a putea realiza ceva.

Meciul cel mai interesant l-au oferit **Fl. Surugiu** (Olimpia) și **D. Ghizdavu** (Dinamo). Posesori ai unor lovituri necruțătoare, ei au urmărit scoaterea reciprocă din luptă, dar „căutările" au durat prea mult. **Fl. Surugiu** a cîștigat la puncte, dar a fost favorizat și de faptul că arbitrul din ring, **M. Purdă,** a acordat două avertismente pripite boxerului dinamovist. Iată celelalte rezultate: **T. Chirilă** (Dinamo) b.p. **V. Paraschiv** (Olimpia), **Gr. Iliescu** (C.S.S.) b.p. **C. Florinel** (Progresul), **Gh. Gheorghe** (C.S.S.) învinge ab. I **M. Niculescu** (Progresul), **Gh. Ștefan** (Olimpia) b.p. **D. Cristea** (Rapid), **C. Constantin** (Olimpia) b.p. **I. Țigănuc** (Dinamo), **Gh. Florescu** (Viitorul) b.p. **D. Corbeanu** (Metalul), **I. Crăciun** (Olimpia) b.p. **L. Teutoc** (Metalul), **D. Precup** (Dinamo) b.p. **I. Dan** (Olimpia), **I. Brihac** (Dinamo) învinge ab. II **P. Ciucișan** (Olimpia).

Cupa oferită de organizatori a revenit clubului Olimpia (antrenor Mielu Doculescu). În continuare s-au clasat: Dinamo (antrenor Eugen Füresz) și Metalul (antrenori Ion Sandu și Dinu Eugen).

ENTUZIASM ÎN ȘCOALĂ

Federația română de baschet, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, la propunerea entuziastului profesor Stelian Gheorghiu *de la Liceul N. Bălcescu din Capitală, a început înzestrarea școlilor care dispun de curți bituminizate cu panouri și mingi pentru minibaschet.*

Prima dintre unitățile de învățămînt care au beneficiat, zilele trecute, de această inițiativă, a fost Școala generală nr. 151 din București. Pregătirile pentru inaugurare au început din vreme: s-au montat panourile, s-a marcat terenul, s-au anunțat ziua și ora festivității de dare în folosință. Școlarii, de la clasa I la a VIII-a, așteptau cu nerăbdare semnalul care avea să le permită zburdatul în voie pe teren, încercarea inelelor și plaselor de la panouri. În ziua de 25 noiembrie la ora 12, sub un soare strălucitor, de toamnă, în jurul terenului ce se inaugura erau adunați toți elevii școlii în frunte cu profesorii de educație fizică, ANGELA PĂUNESCU, EUGENIA GEORGESCU *și* GH. VURTEJANU-PENDULĂ.

Au vorbit despre importanța sportului în general, și a baschetului în special, directoarea școlii, prof. OCTAVIA TOMESCU, *și secretarul Federației române de baschet,* OCTAV DIMITRIU. *O surpriză plăcută — prezența maestrului sportului,* MIHAI ALBU, *care le-a urat micuților sportivi succese cît mai multe în acest frumos joc sportiv, care este baschetul. A urmat, bineînțeles, un prim meci de minibaschet între două formații ale școlii respective (campioană a raionului „15 Februarie"), pregătite de profesorul* Gh. Vurtejanu. *O a doua surpriză — partida a fost arbitrată de două vedete ale sportului românesc: baschetbalistul* MIHAI ALBU *și multiplul campion mondial și european de caiac* AUREL VERNESCU.

O frumoasă inaugurare, pe care o dorim repetată în cît mai multe școli de pe întreg cuprinsul țării.

Paul IOVAN

În acțiune, maestra emerită a sportului Viorica Niculescu, căpitana campioanei României, Politehnica București.

Azi și mîine, la Cluj:

Vor fi desemnați ultimii campioni ai țării

A venit timpul să se numere bobocii și în gimnastică. „Socotelile" sînt programate pentru zilele de sîmbătă și duminică, la Cluj, unde se va desfășura cea din urmă și cea mai importantă competiție oficială a anului: finala campionatelor republicane pe echipe și individual, pentru maeștri.

Disproporția valorică dintre echipele participante — atît la băieți cît și la fete — ne face să indicăm ca certe, victoriile formațiilor Dinamo București.

Dacă aceasta este situația în întrecerea pe echipe, la individual lucrurile se schimbă întrucîtva, mai ales la fete. Campioana de anul trecut, Elena Ceampelea, în ciuda unor oscilații de comportare în acest sezon, are toate motivele să atace acum cu toată decizia de care este capabilă titlul suprem. La băieți, prima șansă o au, după părerea noastră, Tohăneanu și Cadar, dar faptul că la ultimul concurs tînărul Petre Mihaiuc i-a întrecut ne face să nu excludem cu totul și posibilitatea unei surprize.

Programul finalei campionatului republican de gimnastică este următorul: **sîmbătă,** de la ora 9, exerciții impuse (feminin și masculin); **duminică:** de la ora 9, exerciții liber alese (f+m); de la ora 18, concursul pe aparate. Participă echipele: Dinamo București, Școala sportivă nr. 2 București, I.C.F., Farul Constanța, selecționata Banat și o selecționată „individuale" (feminin), Dinamo, Steaua, I.C.F. (toate din București), Știința Petroșeni, Politehnica Timișoara, selecționata Cluj și o selecționată „individuali" (masculin).

NIMENI NU E INVINCIBIL!

A început noul sezon competițional internațional la tenis de masă. Pasionații acestui sport — și sînt mulți și în țara noastră — se află la curent cu ceea ce se întîmplă în Europa, cu rezultatele ultimelor concursuri. În schimb, nu se știe mai nimic despre jucătorii asiatici, despre sportivii japonezi, învingătorii celei de a 29-a ediții a C.M. de la Stockholm (6 titluri cucerite din totalul de 7). Iată însă, că, prin intermediul revistei japoneze de specialitate, „The table tennis report" (aflată în al 10-lea an de existență), sosită la redacție, ne-au parvenit vești interesante. Să spicuim cîteva din ele.

Referitor la cea de a VIII-a ediție a campionatelor Asiei, desfășurată cu cîtva timp în urmă — fără participarea sportivilor din R. P. Chineză — revista amintită, sub semnătura cunoscutului specialist Hikosuke Tamasu, publică un articol intitulat **„Japonia n-a reușit o victorie deplină".** Se arată astfel că: **„Japonia a fost prezentă chiar de la inaugurarea competiției,** iar la edițiile V, VI și VII, jucătorii ei au înregistrat victorii la toate probele. Desigur, același lucru se presupunea că se va întîmpla și la întrecerile de la Singapore. Dar, surpriză. Campioana lumii, **Sachiko Morisawa** și unele dintre coechipierele ei, au fost învinse mai înainte de a ajunge în semifinalele probei de simplu femei, de către reprezentantele Coreei de Sud".

„The table tennis report" consideră că două au fost motivele care au dus la pierderea de către Japonia a probei de simplu femei: 1. rapida creștere a nivelului tehnic al tenisului de masă din unele țări asiatice (Malayezia, Indonezia, Tailanda, Singapore, Filipine) — ceea ce ridică obstacole din ce în ce mai dificile în calea deținerii supremației; 2. retragerea din activitatea competițională a campionilor mondiale Noriko Yamanaka (echipe și dublu mixt) și Naoko Fukazu (echipe, alături de Yamanaka)... **„Japonezele au luptat bine, dar Morisawa a fost învinsă cu 3—1 de campioana de junioare a Coreei de Sud, Cioi Huan Huan. Loviturile rapide ale lui Cioi Huan Huan nu au permis campioanei mondiale să atace".**

La simplu bărbați, jucătorul nr. 1 al lumii, Nobuhiko Hasegawa a cîștigat fără probleme. El a manifestat multă maturitate, iar loviturile lui au căpătat un plus de siguranță și precizie. **„Dar",** conchide dl. Hikosuke Tamasu, **„n-are un joc suficient de solid ca să-l învingă pe Ciuan Tze-tun. Aceasta, pentru că loviturile ofensive ale lui Hasegawa, din apropierea mesei ca și cele lobate de la distanță, nu vor deveni niciodată puternice atîta timp cît el nu va stăpîni pe deplin atacurile violente, executate cu o mare îndemînare".**

Rezultatele finalelor: **echipe bărbați:** Japonia — Coreea de Sud 5—2, **echipe femei:** Japonia — Coreea de Sud 3—2, **simplu bărbați:** Hasegawa — Kohno 3—1, **simplu femei:** Iun Ki Suk — Cioi Iun Suk 3—2, **dublu bărbați:** Kohno, Itoh — Hasegawa, Kagimoto 3—0, **dublu femei:** Morisawa, Hirota — Nagata, Ohzeki 3—2, **dublu mixt:** Inoue, Hirano — Hasegawa, Nagata 3—1, **echipe juniori:** Japonia — Indonezia 3—2, **echipe junioare:** Japonia — Coreea de Sud 3—0, **simplu juniori:** Naitoh — Soon Poh Wha (Malayezia) 3—0, **simplu junioare:** Konno — Yamaguchi 3—0.

În aceeași revistă întîlnim și un alt material care începe cu o întrebare: **„Cînd poate ajunge un sportiv în vîrful piramidei?"** Desigur, este foarte greu de știut care sînt cele mai bune zile ale unui jucător. Totuși, revista „The table tennis report" (nr. 11) ne informează că — pe baza unui sondaj privind campionii japonezi de tenis de masă de după război, au fost obținute unele date care merită a fi reținute: cei mai tineri campioni au fost Hasegawa, Tanaka, Nishimura — la 18 ani, iar cei mai virstnici: Itoh și Yamanaka: 25 de ani. Deci, o medie de 20—21 de ani. Așadar, pentru a ajunge campioni, cele mai mari șanse le au școlarii și studenții, tenisul de masă solicitînd o vitalitate deosebită și o pregătire foarte intensă, ca și natația.

Tot ca urmare a sondajului efectuat, s-a stabilit o relație între vîrsta la care se începe sportul cu mingea de celuloid și cea cînd se atinge apogeul, performanța maximă. „Să urmărim", precizează publicația japoneză, **„cariera lui Itoh. Ea a început să joace la 11 ani și a urcat pe podiumul învingătorilor la 22 de ani. Nishimura, în schimb, n-a avut nevoie pentru aceasta decît de 3 ani: 15 la 18. Concluzia: nu toți cei care încep devreme ajung întotdeauna la fel de repede campioni".**

PROLOG

(Urmare din pag. 1)

UN NOU ANTRENOR LA PETROLUL PLOIEȘTI. Prof. M. Dumitrescu. El a preluat de două săptămîni o echipă handicapată de fluctuațiile din conducerea tehnică, din cauza cărora pregătirile au fost mult timp ca și sistate. De asemenea, și în lot probleme: Zamolo — bolnav și **Rădulescu** — plecat în Italia, la un curs de specializare profesională. Proaspeți petroliști: 4 elevi de la Șc. sportivă — **Curteanu, Bobeică, Georgescu, Drăgan** — și 3 jucători transferați din București: **Vlda** (Progresul), **Dubac** (Universitatea) și **Ignat** (I.C.F.). Străduanli pentru realizarea omogenizării și... îngrijorare, antrenorul privind cu scepticism posibilitatea de rămînere în A... **(A. VLASCEANU — coresp. principal).**

GARNITURĂ PRIMENITĂ ȘI LA RAPIDIȘTI, care vor apărea (probabil) fără *Grigorovici* și (sigur) fără *Chezan.* Jucătorii tineri introduși sînt *Ion Cristian, Florin Costea, Lucian Paleacu* și *Victor Cătălin.* Și... lăudabila hotărîre ca Rapid să redevină RAPID!

RAPIDIȘTELE (5 dintre ele abia întoarse din Turcia) sînt decise să atace ferm de astă dată titlul dinamovistelor. Ele și-au intensificat pregătirile în vederea startului, renunțînd la săptămîna de vacanță pe care le-o acordase conducerea clubului. În prima echipă vor apare cîteva tinere talentate, provenite din propria pepinieră a secției: Mariana Silvaș, Sofia Verdeț, Isma Amza și Doina Manea.

ANTRENORUL FORMAȚIEI FEMININE, proaspăt promovată, **MEDICINA BUCUREȘTI,** prof. N. Humă, ne spune: **„Majoritatea jucătoarelor din echipa noastră practică voleiul doar de 2—3 ani. Experiența puțină este completată de elanul tinerese și dorința fierbinte, de afirmare. Am început din timp antrenamentele, iar pregătirea pentru campionat a fost întregită de dubla întîlnire cu echipa Slavia din Brno. Lipsa unei săli de antrenament corespunzătoare se face simțită tot mai pregnant în evoluția elevelor mele. Noi facem de altfel „minivolei" în sala noastră de 12/10 m. Primenirea echipei, dacă se poate spune așa, am făcut-o numai cu elemente din „curtea noastră", dar despre aceasta prefer să nu vorbesc acum".** Așteptăm să vorbească rezultatele.

RÎNDURILE VOLEIBALIȘTELOR DE LA C.P.B. s-au rărit prin absența de la startul campionatului a Constanței Popescu și Rodicăi Hălmăgeanu, dar prompt completat cu 3 tinere: Margareta Vocilă **(18 ani, înălțime 177 cm),** Viorica Popescu **(19, 176)** și Elena Simoiu **(19, 170). Antrenorul, prof.** Eug. Scarlat, **manifestă mare încredere în posibilitățile echipei sale, care e păcat că și anul acesta nu are o sală unde să se pregătească, voleibalistele fiind nevoite să bată la porți străine!**

PREGATIREA ECHIPEI FEMININE C.S.M. SIBIU a început la 8 septembrie și a culminat cu participarea, acasă, la „Cupa Carpați", pe care a cîștigat-o. **„Elevele mele** — ne spune prof. Gh. Bodescu — au cîpătat mai multă încredere în forțele proprii, au cîștigat în omogenizarea pe cupluri, și-au îmbunătățit primirea serviciului, pasele pentru atac merg mai bine, dar mai trebuie să lucreze la blocaje și la dublaje. Lotul? În continuare întinerit, prin promovarea unor eleve de la Școala sportivă: Țopa, Duică și Dobrin. Sperăm ca, printr-o bună comportare, să facem față acestui greu campionat, evitînd zona „lanternei roșii". (N.r.: În această ediție retrogradează trei echipe). **(I. IONESCU — coresp. principal).**

ECHIPA IEȘEANĂ PENICILINA se află într-un stadiu de pregătire corespunzător. Ea a efectuat în ultima lună cîte patru antrenamente pe săptămînă. Tot lotul se află în formă bună, demonstrată de altfel de rezultatele întîlnirilor cu Farul Constanța, cîștigate de ieșence cu 3—0 și 3—1. Antrenorul N. Roibescu, mulțumit de modul în care și-au însușit jucătoarele sale combinațiile tactice pregătite pentru noul campionat, promite... **surprize!** (D. DIACONESCU — coresp. principal).

Ne oprim aici. Nu însă înainte de a ura, din nou, tuturor echipelor: SUCCES!

NOTE

Programări greșite

La ultima reuniune de volei din sala Dinamo, am asistat la o situație cu totul ieșită din comun. Partida de volei masculin dintre formațiile bucureștene Construcții și Universitatea (divizia B), programată inițial pentru ora 11,30, a început în jurul orei 15,30 și s-a încheiat la ora 17 (ca urmare, cei 24 de studenți au găsit cantina închisă).

De ce? Pentru că primele trei întîlniri de volei trebuiau să se încheie, conform „planificării", la ora 11,30, dar s-au terminat la ora 13,45, după care a urmat un meci de baschet școlar. De-abia după aceea s-a desfășurat întrecerea dintre Construcții și Universitatea. Este prima încurcătură? Nu. Să ne amintim numai de faptul că, în prima etapă a diviziei B, meciurile stabilite inițial în sala Dinamo au fost aminate din cauza greșitei programări.

Nu cred membrii comisiei de competiții din cadrul F.R.V. că se cuvine mai multă atenție, mai mult discernămînt în programarea disputelor campionatelor naționale?

E. DANDESCU
corespondent